

Mál nr. 289/2025

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Almenn slysatrygging.

Slyshugtak vátryggingaréttar.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 15. ágúst 2025 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 21. ágúst 2025.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi, hinn 12. október 2023, orðið fyrir líkamstjóni. Atvik hafi verið þau að hann var að bera viðarplötu þegar hann rann á einhverju hálu sem lá á gólfinu, hrasaði og hlaut áverka á hægri hendi. Orsök slyssins hafi því verið hálka á gólfi og séu því skilyrði slyshugtaks vátryggingaréttar, þ.e. að um hafi verið að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð, uppfyllt. V beri sönnunarbyrði þess að fall M megi rekja í sjúkdóms eða einhverra veikleika innan líkama hans og þeirri sönnunarbyrði hafi ekki verið mætt. Þannig virðist M byggja afstöðu sína um að skilyrði slyshugtaksins séu ekki uppfyllt á færslu í sjúkraskrá viku eftir að slysið átti sér stað. Þar hafi slysinu verið lýst svo að M hafi verið að lyfta upp krossviðarplötu þegar hann fann tvo smelli í hægri upphandlegg. Tilgangur þeirrar læknskómu M hafi verið að fá fram læknisfræðilegt mat á áverka hans og áætlun um meðferð og sé því eðlilegt að nákvæm lýsing slyssins sé ekki höfð eftir M í sjúkraskrá. Hann muni þó eftir því að hafa lýst slysinu fyrir viðkomandi lækni með sama hætti og hér er gert. Verði M ekki látinn bera hallann af þessu orðalagi í sjúkraskrá. Samkvæmt óvinnufærnivottorði liggi þá fyrir að M hafi verið óvinnufær í kjölfar slyssins vegna „vinnuslyss“. Er því farið fram á að nefndin úrskurði um bótaskyldu úr almennri slysatryggingu M hjá V.

Í bréfi V til nefndarinnar er vísað til þess að í skilmála vátryggingarinnar sé hugtakið „slys“ skilgreint sem skyndilegur utanaðkomandi atburður sem veldur meiðslum á líka vátryggðs og gerist sannanlega án vilja hans. Sé sambærileg skilgreining í vátryggingarskilmálum almennt og sé slyshugtak vátryggingaréttar að nokkru frábrugðið slyshugtaki almannatrygginga en þar sé áskilið að um óvæntan, en ekki utanaðkomandi, atburð sé að ræða. Slyshugtak vátryggingaréttar feli það í sér að eitthvað verði að gerast utan við líkama vátryggðs sem valdi meiðslum. Verði almennt að koma upp frávík frá eðlilegri atburðarás þar sem eitthvað þurfi að gerast sem hefur áhrif á líkama vátryggðs utan frá. Verði meiðsli við álag eða ofreynslu sé því almennt ekki um slys í skilningi vátryggingaréttar að ræða. Af upphaflegri lýsingu M á heilsugæslu megi ráða að hann hafi verið að lyfta þungri krossviðartöflu þegar hann fann tvo smelli í hægri upphandlegg og fann fyrir verkjum. Bendi sú lýsing til þess að álag, ofreynsla eða röng líkamsbeiting, en ekki slys í framangreindum skilningi, hafi valdið meiðslum M. Í færslum í sjúkraskrá í kjölfar atviksins sé ekkert minnst á að M hafi runnið til í hálku. Verði ekki byggt á síðar til komnum lýsingum í tjónstilkynningum lögmanns M til Sjúkratrygginga og V hvað það varði enda séu þær ekki í samræmi við samtímagögn og sönnunargildi þeirra takmarkað.

Álit.

Aðila greinir samkvæmt framansögðu á um hvort sýnt sé að einkenni M megi rekja til atviks sem falli undir slyshugtak vátryggingaréttar, þ.e. hvort um hafi verið að ræða skyndilegan utanaðkomandi atburð. Almennar sönnunarreglur í vátryggingarétti leiða til þess að það hvilir á tjónþola, þ.e. M, að sýna fram á að svo sé. Svo um slys í skilningi vátryggingaréttar og skilmála V sé að ræða þarf M því að sýna fram á að tjón hans sé að rekja til einhvers utanaðkomandi, óvænts frávíks frá væntri atburðarás en ekki innri verkunar líkama M sjálfs s.s. vegna veikleika eða rangrar líkamsbeitingar við framkvæmd verksins.

Í málskoti er byggt á því að um hrösun eða fall hafi verið að ræða og að slíkt utanaðkomandi atvik hafi leitt til þess að M meiddist á hægri upphandlegg. Í samskiptaseðli vegna komu M á heilsugæslu hinn 19. október 2023 segir hins vegar að M hafi verið að lyfta upp krossviðarplötu þegar hann hafi fundið tvo smelli í hægri upphandlegg og fundið fyrir verkjum. Einnig kemur fram að M hafi áður lent í áverka á hægri öxl. Í samtímagögnum er því ekki minnst á að M hafi runnið eða fallið. Bendir framangreind atvikalýsing ekki til þess að um slys í skilningi vátryggingaréttar hafi verið að ræða heldur fremur til

Þess að meiðsli M verði rakin til innra ástands eða veikleika eða rangrar líkamsbeitingar við burðinn. Verður síðar til komin lýsing á atvikum, þ.e. í tilkynningu til Sjúkratrygginga dags. 10. apríl 2024 og í tjónstilkynningu til V dags. 16. janúar 2024, ekki talin haggja þeirri afstöðu enda er hún ekki studd neinum frekari gögnum, s.s. vitnaframburði.

Af framangreindu leiðir að M hefur ekki sýnt fram á að hann hafi orðið fyrir slysi í skilningi vátryggingaréttar og er því óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr almennri slysatryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 17. febrúar 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir